

PINCHUK
ART
CENTRE

ТРАВЕНЬ | ВЕРЕСЕНЬ 2012

Анiш Капур

PinchukArtCentre
pinchukartcentre.org

Аніш Капур, **ПОСТРІЛ У КУТ**
2008-2009 (фрагмент)
Змішана техніка,
Розміри різні
Фото: Nic Tenwiggenhorn
Надано автором

Вступне слово

Виставка Аніша Капура в PinchukArtCentre відкриває новий визначний розділ у нашій історії. Я вельми щасливий і гордий з того, що наш молодий музей має чудову нагоду представити на цій головній літній виставці шедеври провідного митця сьогодення.

Ми знайомі і співпрацюємо з Анішем Капуром понад 20 років. Мене завжди вражала його невтомність у пошуку нових проблем і завдань, здатних розширити його творчість за межі традиційного мистецтва. Як ніхто інший із діючих митців сучасності, він досяг успіху, врівноваживши у своїх творах протиріччя між фізичною присутністю матеріалу і піднесеністю порожнечі. Аніш Капур відкриває нам очі на дивовижне і духовне переживання невидимого у видимому.

Зокрема, у його дзеркальних роботах, які можна розглядати як головну складову виставки, події у візуальному творі стають подіями глядача: вони течуть і сповнюються вишуканими вимірами часу і простору. Уявне стає частиною реального і реальне – частиною уявного. Коли глядач опиняється перед роботою, дійсність того, що можна побачити, і усвідомлення того, що залишається прихованим, поєднуються у складну істину, яка більше не потребує конкретного втілення у творі. Таким чином, глядач стає точкою фокусування одночасного сприйняття та переживання. Це дозволяє йому об'єднати площину візуального (побачене) і когнітивного (спізнане), щоб у процесі споглядання роботи і відчуття її концептуальної глибини, досягнути глибокий вимір змісту за межами реального.

Народжений у Мумбаї, Аніш Капур понад 30 років живе і працює у Лондоні. Його роботи поєднують духовні традиції його рідної країни та уявлення про Піднесене у західній мистецькій традиції. Від часу його перших скульптур – простих форм, вкритих кольоровим пігментом і розташованих на підлозі – Капур прийшов до створення різнопланових творів, використовуючи такі різноманітні матеріали, як камінь, сталь, бетон чи вазелін. У його об'єктах і формах розмивається межа між живописом і скульптурою. До створення тривимірних об'єктів він підходить у манері, властивій скульптору. Однак його теми – порожнеча, відсутність, трансформація та нематеріальність – походять з живопису. Капур прагне створити скульптури, які не просто пов'язані з питаннями форми, але також відсилають до тем віри, духовності, сильних почуттів або переживань досвідів за межами матеріального.

Нинішня багатопланова виставка в PinchukArtCentre – це перша велика виставка мистецтва Аніша Капура у Східній Європі. Вона дає можливість познайомитися зі спеціальною добіркою його найвідоміших робіт, а також новими творами, які Аніш Капур створив спеціально для PinchukArtCentre.

Разом із представленням перлин Колекційної Платформи, виставка Аніша Капура демонструє відданість Фонду Віктора Пінчука стратегії утвердження PinchukArtCentre як провідного світового центру сучасного мистецтва. Принагідно варто згадати також і наші найважливіші проекти, серед яких «*Reflection*» (2007), ретроспектива Демієна Хьорста «*Реквієм*» (2009), «*Сексуальність і Трансцендентність*» і «*Future Generation Art Prize*» (2010), а також «*Твоє емоційне майбутнє*» (2011) Олафура Еліассона.

Ми раді представити виставку Аніша Капура нашим українським відвідувачам, а також закордонним гостям, зокрема тим, хто відвідає влітку Чемпіонат Європи з футболу 2012.

ЕКХАРД ШНАЙДЕР

Аніш Капур

Аніш Капур народився у Мумбаї в 1954 р. Переїхав до Лондону в 1973 р., де навчався у Hornsey College of Art та Chelsea School of Art. Він швидко здобув міжнародну увагу та визнання, представляючи Британію на Венеціанській бієнале у 1990 р., де був нагороджений Premio Duemila, а наступного року отримавши Премію Тернера. Ці успіхи сприяли його кар'єрі і відтоді він став одним із найбільш впливових митців сьогодення.

Чи це моя роль як митця щось говорити, виражати, бути «виразним»? Я гадаю, моя роль як митця – показати дорогу до вираження; це не моє завдання бути «виразним». Мені немає чого сказати конкретного, у мене немає жодного послання, яке можна передати. Однак моя роль полягає в тому, щоб підвести до вираження, скажімо, визначити засоби, що уможливають феноменологічне та інші види сприйняття, які хтось може застосувати, з якими хтось може працювати, наближаючись до поетичного існування.
(Аніш Капур)

ПОСТРІЛ У КУТ
2008-2009

Змішана техніка,
Розміри різні
Експозиція у Royal Academy of Arts,
London 2009. Фото: Dave Morgan.
Надано автором

КОЛИ Я ВАГІТНА, 1992

Змішана техніка,
Розміри різні
Фото: Nic Tenwiggenhorn
Надано автором та Lisson Gallery
(праворуч)

Аніш Капур створив велику кількість різнопланових творів, використовуючи такі різноманітні матеріали, як камінь, сталь, віск, бетон, камедь та пігмент. На нього вплинули такі митці, як Йозеф Бойс, Барнетт Ньюмен, Марк Ротко та Ів Кляйн. Провідна тема його творчості – це дослідження зв'язків між матеріалом і об'єктом, між порожнечою і формою. Ідеальне коло на стіні (або ж у ранній версії видовбане у підлозі), «Земля» (1992) створює негативну форму, порожнечу. Вона балансує на ідеї таємниці, затягуючи глядача вглиб, пропонуючи йому відсутність і пустку невизначеного простору. «Земля» постає гібридом між скульптурою і живописом, використовуючи чистий колір як «пластичний матеріал», як оболонку скульптури.

Порожнеча не мовчить. Для мене вона завжди була перехідним простором, простором між чимось. Це має безпосередній зв'язок із часом. Як митця, мене завжди цікавило, як може хтось певним чином «знову побачити» той «найперший момент» творчості, де все можливе і нічого поки що не відбулося. Це простір появи... «чогось», що живе у присутності роботи.¹ (Аніш Капур)

«Коли я вагітна» (1992) описується художником як форма, що водночас є присутньою і неприсутньою, робота у процесі становлення. Це не об'єкт, він заразом і присутній, і відсутній. Він тільки стає реальним об'єктом, коли ми дивимося на нього з певної точки – немов міраж, він з'являється і зникає, сковзаючи у видимість.

Виставка у PinchukArtCentre починається на другому поверсі роботами «Між лайном і архітектурою» (2011). Ці насипи цементу – найновіші роботи митця, які є результатом постійних експериментів у його студії, що тривали більше двох років. Вони зроблені з цементу, утвореного внаслідок використання нового і спеціально розробленого технологічного процесу. Оригінальні геометричні ескізи Капура були перекодовані у комп'ютерну програму, яку під'єднали до змішувача цементу. Той, у свою чергу, був підключений до тривимірного принтеру, з'єданого з механізмом. Саме цей механізм і утворив цемент. Використовуючи технологію та промислове виробництво, Капур дистанціює мистецький замисел від виконання і форми мистецтва як такого.

МОДЕЛЬ ВОРОТА ХМАР, 2001
Фото: Dave Morgan (зліва)

НЕ-ОБ'ЄКТ (ПЛОЩИНА), 2010
Нержавіюча сталь
487.6 x 219 x 46 см
Фото: Dave Morgan,
Надано автором (праворуч)

На звороті сторінки:
S-ПОДІБНА КРИВА II, 2006
Полірована сталь
216.5 x 975.4 x 121.9 см
Експозиція у Regen Projects,
Лос-Анджелес, 2006.
Фото: Joshua White
Надано автором та Regen Projects
(сторінка 8)

НЕ-ОБ'ЄКТ (ДВЕРІ), 2008
Нержавіюча сталь
281.3 x 118.1 x 118.1 см
Експозиція у Mehboob Studios,
Мумбаї, 2010.
Фото: Dave Morgan
Надано автором і Gladstone
Gallery (сторінка 9)

БЕЗ НАЗВИ, 1992
Пісковик, пігмент
230 x 122 x 103 см
Фото: Dave Morgan
Надано автором

Примітивність матеріалу та вдавано випадкові форми цих скульптур стають контрапунктом до ідеальної поверхні дзеркальних робіт, що панують на четвертому поверсі PinchukArtCentre. «Non-Object (площина)» (2010), монументальний об'єкт з вигнутої нержавіючої сталі, який легко торкається стіни. Майже дзеркальна поверхня перекручує простір і створює динамічну взаємодію між роботою, архітектурою і глядачем, чие відображення, в залежності від місця, де він стоїть, може стискатися, розширюватися, фрагментуватися або перевертатися. Фізичне сприйняття містить екзистенціалістську ідею нашого власного тілесного досвіду, демонструючи дослідження Капура тіла у співвідношенні до простору і до речей всередині простору. Скульптура поєднує значущість об'єкту з його нематеріальною складовою: *«Також йдеться про відчуття, що в основі матерії, об'єкт має реальну значущість, коли він має нематеріальний контрапункт. Це матеріальність і поза нею»*.² Разом із тим, роботи на зразок «Non-Object (площина)» або «Між лайном і архітектурою», а також набагато давнішу «1000 імен» не варто розглядати як окремі твори, радше як серію, яка набуває значення у «горизонтально-послідовному повторенні з іншими об'єктами серії, аніж у вертикальному чи трансцендентальному вимірі, що втілений у автономності та цілності об'єкта як такого» (Хомі К. Бхабха).

На третьому поверсі інсталяція Капура «Постріл у кут» (2009) трансформує PinchukArtCentre. Гармата стріляє снарядами червоного воску у кут галерейного простору. Це, мабуть, найбільш хвилююча

робота виставки, в якій форма твору постійно змінюється, завдяки накопиченню воску. Віск розповсюджується по стінах і підлозі через повторювану, перформативну дію пострілів гармати. Гармата, з-поміж багатьох асоціацій, викликає в пам'яті цілу історію війни та насилля. Натомість, червоний віск – асоціації, що мають безпосередній стосунок з нутрощами: тіло, нутрощі і нетривкість матерії. Водночас робота може покликатися на історію живопису, асоціюватися з абстрактним експресіонізмом Джексона Поллока, Віденським акціонізмом та історією архітектури.: *«Кут має багато символічних зв'язків, які поступово оприявлювалися, коли я почав працювати над цією роботою. Кут, – це, звісно, підґрунтя архітектури. Без кута немає архітектури, і ширше, – немає культури. Тож це виглядало як своєрідна логічна послідовність. І потім... особливо у зв'язку з цією роботою, є своєрідна Дюшанівська чоловічо-жіноча складова, яка від початку моєї творчості проходить крізь мої роботи, виявляючись багатьма способами»*.³

Якщо бетонні, сталеві і воскові форми перебувають в осерді виставки, то 26 архітектурних моделей показують Капура з іншого боку: не як митця, котрий працює з галерейним простором, але як митця, який глибоко залучений до громадської сфери. Моделі таких проєктів, як «Хмарні ворота» (2004) або «Метро Неаполя» (2004-2006) дають унікальну нагоду проникнути в цю сферу його творчості, дозволяючи зрозуміти підхід Капура до простору з архітектурного виміру. Моделі дають виняткову можливість побачити скульптури з різних позицій і осягнути, наскільки робота змінюється, в залежності від свого контексту. Поєднання моделей і документації проєктів підкреслює важливість роботи у студії для Капура: *«Я насправду вкорінений у студію. Студія – це все. Кожна проблема, кожне питання*

МІЖ ЛАЙНОМ ТА АРХІТЕКТУРОЮ, 2011, бетон
Розміри різні
Експозиція у Chapelle des Petits-Augustins of the École nationale supérieure des beaux-arts, Париж, 2011
Фото: Fabrice Seixas
Надано автором та Kamel Mennour, Париж

БЕЗ НАЗВИ, 2012
Нержавіюча сталь, золото
144 x 144 x 23 см
Фото: Dave Morgan
Надано автором (зліва)

ЗЕМЛЯ, 1991
Скловолокно, пігмент
Розміри різні
Фото: Gareth Winters, Лондон
Надано автором (праворуч)

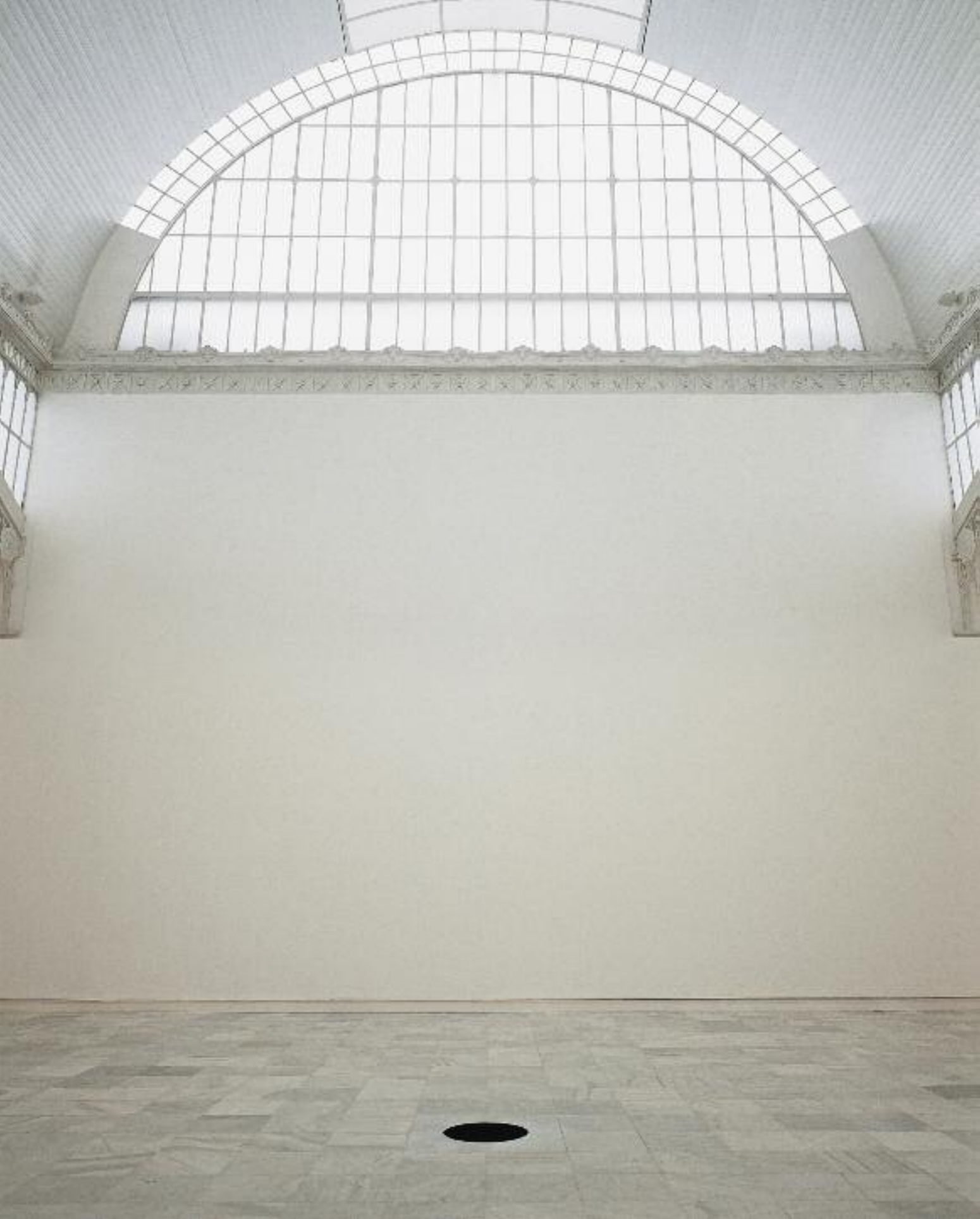
є тут, ви забуваєте про це на шкоду собі. Я не можу вирішити їх у своїй свідомості або сидючи в літаку, і я не вірю, що інтелектуальної роботи достатньо».⁴

Одна з ключових складових цієї виставки – нова робота, виконана зі сталі. Капур створив цю роботу, взявши до уваги архітектуру простору, використавши масштабність як сутність цього твору. Робота розділяє галерею, змушуючи глядача «шукати» іншу сторону. **«Масштабність – це не просто питання розміру, це питання сенсу»**, – зазначає Капур. Роботу не можна побачити у всій цілісності з однієї позиції, і це залучає глядача до перформативного і складного процесу відкриття. Йдеться про дві різні реальності: зовнішню та внутрішню. Зовнішня має скульптурні, монументальні пропорції, внутрішню можна побачити тільки крізь щілину в стіні, це погляд, що також відсилає і нагадує про живопис.

Виставка в PinchukArtCentre продовжує міжнародну кар’єру Капура, що триває вже 30 років. Окрім численних персональних виставок, Капур створив величні інсталяції для Турбінного залу Tate Modern, у рамках серії «Юнілевер» і у Гран-Пале у Парижі, для «Монументи 2011». Він створив скульптури для громадського простору, серед яких «Хмарні ворота» у Мілленіум парку в Чикаго і 10-метрове «Небесне дзеркало», встановлене у Рокфеллер-центрі, Нью-Йорк, у 2006 р., а також у Кенсінгтонському парку, Лондон, у 2010 р. Також 2010 р. у Міддлзборо було відкрито «Тетепос», першу з серії величезних робіт для долини Тіса. Його монументальна робота «Орбіта» буде представлена на Олімпійських іграх у Лондоні, у травні 2012 р.

Примітки:

1. *Anish Kapoor*, Homi K. Bhabha, 1998. Conversation: Anish Kapoor and Homi K. Bhabha, p. 21
2. "It's about memory and sculpture" A Studio Visit with Anish Kapoor, Deutsche Bank – ArtMag. (<http://dbartmag.com/en/52/feature/memory-and-sculpture---a-studio-visit-with-anish-kapoor/>)
3. http://www.guggenheim-bilbao.es/microsites/anish_kapoor/secciones/galeria_imagenes/galeria_imagenes_detalle.php?idioma=en&id_imagen=26
4. <http://www.db-artmag.com/en/5.1/feature/the-anti-architect---anishkapoor-at-the-riba-in-london/>

Collection PLATFORM 3

ВІЧНІСТЬ СЬОГОДЕННЯ

Колекційна платформа 3: Вічність сьогодення представляє вражаючу добірку творів 10 художників. Кожному з них присвячений окремий простір, де зібрані їхні найвідоміші роботи. Це динамічне поєднання провідних художників сучасності, серед яких **Андреас Гурскі, Олафур Еліассон, Мауріціо Каттелан, Борис Михайлов, Такаші Муракамі та Демієн Хьорст** з представниками молодого покоління, включно з переможцем першого сезону Премії PinchukArtCentre **Артемом Волокітіним** та переможницею Future Generation Art Prize **Сінтією Марселле**

Детальніше про Колекцію: Мауріціо Каттелан, *Аве Марія*, 2007

«*Аве Марія*» репрезентує три руки у коричневих костюмах, які простягаються зі стіни. Руки зображують те, що, зазвичай, називають «римським салютом», розповсюдженим серед італійських фашистів за часів Муссоліні. Каттелан використовує образ, який є частиною нашої колективної пам'яті і трансформує його в пам'ятник. Образ провокативний сам по собі і, використовуючи цей майже претензійний жест, Каттелан порушує межі соціально-політичних табу. Заскочений глядач, зустрівшись з цим політично некоректним образом, отримує другий удар, коли бачить назву роботи – «*Аве Марія*». Лише за допомогою двох слів Каттелан поєднує історію та порядки фашизму з римською католицькою традицією.

Ця робота, як і багато інших у творчості Каттелана, коріниться у душі Італії, її історії, культурі, соціально-політичній реальності та особливо у її унікальних стосунках з римською католицькою церквою. Каттелан виявляє себе як жартівник, чиї роботи не уникають суперечливих тем. Він говорить з глядачем про історію церкви, використання сили, та ставить кожного з нас перед відповідальністю за ту роль, яку ми відіграємо в цьому.

Ця інсталяція вельми характерна для мистецької практики Мауріціо Каттелана: створення культових образів, пов'язаних з масовою культурою та нашою соціально-політичною історією. З потужним почуттям гумору та самоіронією він створює гіперреалістичні скульптури, які змушують думати про суперечності у сучасному суспільстві.

Мауріціо Каттелан народився в 1960 р. в м. Падуя, Італія. Живе і працює в Нью-Йорку й Мілані. Роботи Каттелана були представлені в Skulptur Projekte, Мюнстер (1997), Tate Gallery, Лондон (1999), Museum of Contemporary Art, Лос-Анджелес (2003) і Museum Ludwig, Кельн (2003), а також на Венеціанській бієнале (1993, 1997, 1999 і 2002). У 2011 році він закінчив свою мистецьку діяльність, оголосивши про «вихід на пенсію», після персональної виставки в Guggenheim Museum, Нью-Йорк, яка мала великий розголос.

Мауріціо Каттелан,
АВЕ МАРІЯ, 2007
Поліуретан, металічні елементи,
одяг. Розміри різні

Collection 3

ВІЧНІСТЬ СЬОГОДЕННЯ

Олафур Еліассон, **П'ЯТИКРАТНЕ ОКО**, 2000

Високоякісна сталь, дзеркало
157.5 x 157.5 x 75 см (вгорі праворуч)

Демієн Хьорст, **НІЧОГО НЕ МАЄ ЗНАЧЕННЯ / ПУСТИЙ СТИЛЕЦЬ**, 2008

Полотно, олія, три частини,
кожна 251 x 175.5 x 11 см з рамою (внизу)

Такаші Муракамі, **САМОТНИЙ КОВБОЙ**, 1998

Скловолокно, акрил, сталь
254 x 117 x 91.5 см (сторінка 17)

РАС-UA пропонує простір для нових проектів українських митців у контексті Колекційної платформи. **РАС-UA 6** представляє Павла Макова, нар. в 1958 р. у Санкт-Петербурзі. Живе і працює в Харкові.

Розмова Павла Макова з Бйорном Гельдхофом

Обираючи папір як свій матеріал, Ви створюєте зв'язок з цілою історією, а також робите посилення на важливу стратегію, яку Ви використовуєте як художник: збирати зображення, збирати образи, збирати об'єкти і сприймати їх як пам'ять, яку можна повернути на папір. Однак окрім збирання речей, використовування Вами різних процесів гравірування, звертаєш увагу на широкий спектр Вашої творчості: вона дозволяє говорити про природу, архітектуру і тіла. Загалом – все присутнє там. Тож як цей процес збирання спрацьовує для Вас?

Процес збирання дуже близький до процесу життя. Як художник, я б ніколи не розмежовував життя і роботу, оскільки я, в першу чергу, людина. Спершу я малюю і потім створюю гравірування на малюнку. Важливо, що процес створення дощечки та образу менш значимий, ніж креативний процес їхнього поєднання, який починається, коли образ вже створений. І оскільки я не продукую наклади у традиційному друці, що є суто технічним і нудним, то процес друкування є найбільш творчим для мене.

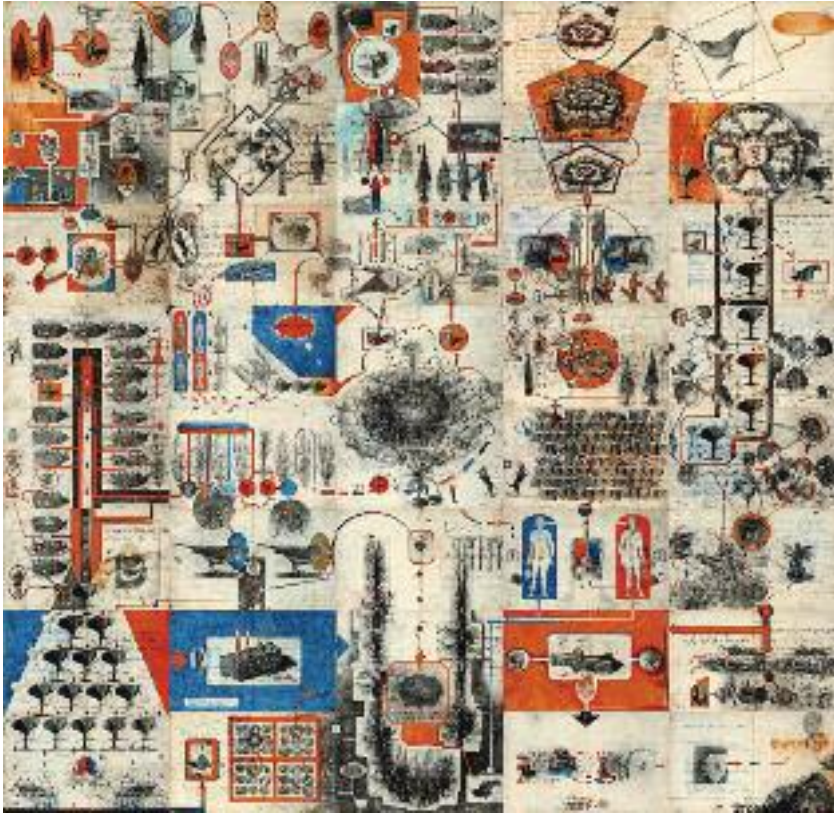
Як на мене, стратегія повторення особливо цікава. Ви повторно використовуєте деякі мідні дошки у своїх ранніх роботах і згодом – почасти у пізніх. Тож постає два питання у зв'язку з цим. Одне стосується смислу, бо ці мідні дошки стають розмитими і образ зникає, немов пам'ять. З іншого боку – він стає символом. Чи Ви свідомо використовуєте це? Чи можна сказати, що у Вашій творчості присутня свідомо символічна мова?

Так, я погоджуюся з Вами. Тому що коли я створюю дерево чи будинок, звісно, таке дерево або такий будинок існують. Але для мене це більшою мірою символ певного типу будинку або певного типу дерева, ніж точне зображення конкретного дерева.

Якщо поглянути на Ваші великоформатні роботи, можна побачити два провідних елементи: перший – це природна форма, як у справжньому дикому ландшафті; другий – це сади, які є створеним ландшафтом з чіткою структурою, де хаос і природні елементи розташовані радше всередині деталей, але не становлять частину основної структури образу. Як Ви прийшли до цього?

ПАВЛО МАКОВ здобув освіту у Кримському художньому училищі ім. М.С. Самокіша, Сімферополь, Україна (1974-1979), Академії мистецтв, Санкт-Петербург, Росія (1977-1978), Художньо-промислового інституті, факультет графіки, Харків, Україна (1979-1984). Нагороджений Prix d'honneur, виставка «Друк III тисячоліття» (Шамальєр, Франція), «Золота книга», виставка Scripta Mannet (Таллінн, Естонія), а також багатьма іншими нагородами.

САД ДЛЯ ПАМІ М., 2009–2010
З циклу «Сади»
200 x 200 см
інтагліо, малюнок, папір

форми та ідеї Вашої творчості. Чого ви очікуєте від самої виставки в PinchukArtCentre?

Пропозиція створення виставки тут певним чином підштовхнула мене до нової ідеї, оскільки я мав кілька великих запланованих проектів, які я завжди хотів реалізувати. Один з них – це «Ковдра пам'яті», зроблений із грошей, другий був про маленькі садочки, інший – про башти, ще один був із хрестами, і насамкінець ще один – з відбитками пальців. І я усвідомив, що ніколи не матиму достатньо часу у своєму житті, щоб втілити всі ці проекти у масштабі, який я хочу. Тож я почав думати про те, щоб сконцентрувати їх усі в одному проекті, об'єднати їх разом. Вони всі належатимуть одному часу і одному місцю. І це фантастично. П'ять проектів в одному.

Певним чином ці п'ять проектів визначають провідні мотиви Вашої творчості: це і пам'ять, і сад, який має настільки важливе значення для Вас. Сад має довгу історію зображення, і Ви говорили, що вперше захотіли працювати з садами, коли побачили Версаль.

Так, тому що я усвідомив, що Людовік XIV витратив усі гроші країни просто, щоб створити сад. Він зруйнував економіку Франції, створюючи Версаль. І це видається доволі суперечливим, адже відтоді Версаль став символом країни і допоміг їй віднайти себе.

Інший важливий елемент Вашої творчості – архітектура.

Це безпосередньо пов'язано з тим фактом, що я народився у великому місті і більшу частину свого життя провів у великих містах. Я народився в Санкт-Петербурзі, жив у Києві, Харкові, Москві. Я – свого роду міська істота. Це моя пам'ять. І, звісно, плани міст завжди мали на мене великий вплив. Мені вони подобаються і я збираю їх.

Насамкінець дозвольте запитати Вас як впливового учасника мистецького середовища: «яким Вам видається молоде покоління сьогодення?»

Лише можу сказати, що я справді радію, що вони є. Дехто з них постав на початку 2000-х, сьогодні їм близько 30 років, вони інші, але дуже талановиті.

ДОНРОЗА, 2008–2010
З циклу «Сади» 236 x 236 см
багаторазове інтагліо (понад 50 дошок), малюнок, акрил, папір (зліва)

РАС-UA пропонує простір для нових проектів українських митців у контексті Колекційної платформи. **РАС-UA 7** представляє Жанну Кадирову, нар. в 1981 р. у Броварах, на Київщині. Вона живе та працює в Києві.

Розмова Жанни Кадирової з Бйорном Гельдхофом

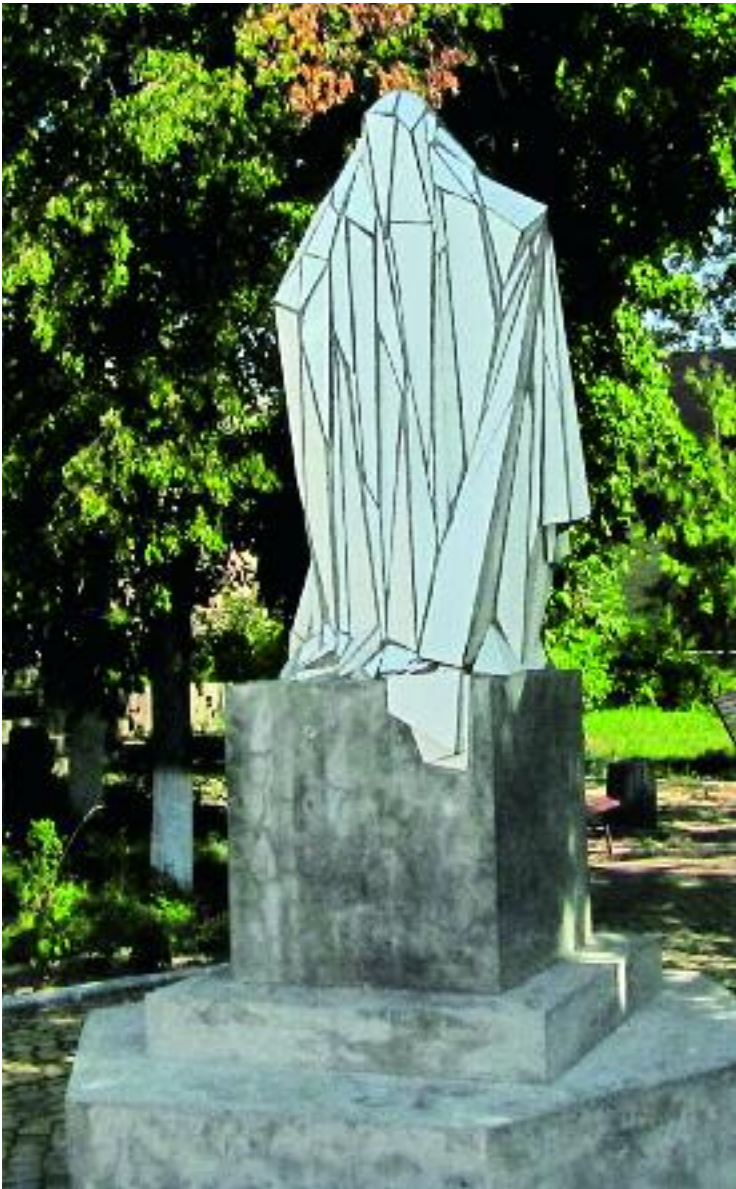
Коли я дивлюся на Ваші роботи, кожна з них передбачає уявний простір, щось, що знаходиться за роботою, або що заховано самою роботою. Робота – це своєрідний процес маркування: маркування просторів, ідей, об’єктів. Наскільки свідомим є використання цієї стратегії у Вашій роботі?
Я працюю з реальністю і я тільки відкриваю речі, які існували завжди. Це мої спостереження, які я згодом відкриваю. Однак завжди йдеться про реальність довкола нас.

Реальність, що лишається непоміченою. Гарним прикладом є Ваша найновіша робота – «Неявні форми» (2011). Бетонний елемент замінює світло або тінь, яка мала би бути на тому місці. Щось невловиме раптом матеріалізується і захоплює фізичний простір.
Я б порівняла це з фільтром Photoshop, крізь який я бачу мою реальність. Я просто підкреслюю ті речі, що цікавлять мене. Є певні місця, які провокують мене заповнити їх.

Ваші найбільш знакові роботи – це надломлені елементи, які пов’язані з жестом розламування. Ця перформативна дія видається повторюваним елементом Вашої творчості.
Так, приміром, роботи з проекту «Постріли. Діри» (2009-2010), який був зроблений із використанням рушниці. Спершу я думала назвати їх «Планети», однак згодом я дійшла думки, що це радше є портретом пострілу з рушниці.

Чи вважаєте Ви себе соціальним митцем?
Звісно, я працюю з соціальною реальністю, але понад це – я реалістка і все, що я роблю, розповідає про наш час, про нашу реальність.

ЖАННА КАДІРОВА навчалася у Державній художній середній школі ім. Т.Г. Шевченка у Києві. Вона працює з різноманітними техніками: відео, живопис, малюнок і скульптура. Учасниця групи Р.Е.П. і музичного перформанс-гурту «Репорласт». Вона була номінована на Премію PinchukArtCentre у 2009 р. та отримала Першу спеціальну премію Премії PinchukArtCentre в 2011 р. Її роботи були представлені в De Appel Art Centre, Амстердам (2008); Depo Contemporary Art Centre, Стамбул (2009); ART Paris (2010).

ПЕРЕБУДОВА (МАЙЯМІ, США), 2011
Фарбований бетон, граніт
100 x 100 см

ПАМ’ЯТНИК НОВОМУ ПАМ’ЯТНИКУ,
2007-2009, Шаргород
Бетон, кераміка, камінь, метал
3500 x 200 см (зліва)

Це чудове бачення себе, коли Ви називаєте себе «реалісткою», що перегукується з роботою, яку ви зараз представили і за яку отримали Спеціальну премію PinchukArtCentre: шматки асфальту, що є вирізаною реальністю.
Так, це реалістичний живопис.

І разом з тим, вони містять нарратив. Це картини, але вони розповідають соціально-політичну історію.
Звісно, для мене це була важлива складова роботи. І реалісту дозволяється створювати реалістичні картини.

Ви зробили багато скульптур у громадському просторі. Є певна відмінність між галерейним і громадським простором. Як Ви даєте собі з цим раду?
Все почалося в Шаргороді, коли я вперше відвідала тамтешній фестиваль. Вдруге, в 2007 р., коли я запропонувала ідею пам’ятника невідомому пам’ятнику. Я усвідомила, наскільки простір впливає на сприйняття роботи. Одна й та сама робота може бути встановлена таким чином, що загубиться, стане простою посередньою парковою скульптурою. Або ж може бути встановлена на постаменті посеред площі, де стане лідером і героєм. Це було відкриття для мене, і я почала думати у цьому напрямку. Коли митець показує роботу у білому галерейному кубі, там немає нічого, окрім створеного митцем. Коли ж працюєш на відкритому просторі, ти повинен мислити як архітектор. І не тільки думати про смисл роботи, але також і про середовище.

Ти повинен думати про історію простору, історію місця, де працюєш, про його реальність.
Створюючи «Яблуко» (2010), що встановлене у Пермі, я намагалася максимально залучити реальність. Цегляні фрагменти – це не просто цегла, а шматки стін знищених, знесених будинків. Одну будівлю, що мала 120 років історії, знищили в мене на очах. Просто тому що вона була в центрі міста, де планувалася побудова комерційної споруди. Її знесли, замість того, щоб реставрувати.

Правду кажучи, Ви один із небагатьох митців, кому вдалося привнести ці соціально-історичні елементи у свої роботи і повністю їх трансформувати. Вони водночас там присутні, і не присутні. Чи криється в цьому певна усвідомлена стратегія?
Я живу тут і, звісно, мене цікавлять події, які відбуваються навколо. Коли я працюю з відкритим простором, я хочу поєднати ці елементи, оскільки їх неможливо роз’єднати. Одна справа, коли я працюю у студії, але зовсім інша – коли я працюю над вуличною скульптурою. Кожна з них має свою власну історію. Якщо не згадувати про «Лавки-графіки» (2009) (які також були присвячені кризі, що на той момент ще не відбулася, але коли я їх закінчила – криза почалася), то моєю першою серйозною роботою є «Пам’ятник новому пам’ятнику» (2009). Ідея з’явилася, коли мені запропонували створити пам’ятник засновнику Шаргорода. Я уявила себе, як створюю пам’ятник людині XVI століття, вдягненій у броню з кахлю, це було дійсно смішно. І я почала міркувати про сутність пам’ятників та їхню історію. Навіть у нашій країні ми можемо прослідкувати цю історію: коли царя замінили Леніним, а Леніна замінили Шевченком і т.д. Я хотіла створити незамінного нового героя, якого ще не знають, він завжди актуальний. Вічний пам’ятник, так би мовити.

PinchukArtCentre – Освітня програма

Освіта – це основа діяльності PinchukArtCentre. Освітні програми надають можливість нашим відвідувачам і суспільству в цілому долучитись до світу мистецтва, навчитись сприймати і відчувати його. Розмаїття поглядів обумовлене міжнародним спрямуванням наших виставкових проєктів. Освітня платформа PinchukArtCentre запрошує дітей, студентів, митців, родини, школи та університети до відкритого діалогу, залучає до участі в екскурсіях та дискусіях про сучасне мистецтво та виставки в PinchukArtCentre, зокрема.

Екскурсії

Двічі на день PinchukArtCentre запрошує відвідувачів на безкоштовні екскурсії у супроводі професійних гідів. Додатково ми пропонуємо екскурсії для учнів та студентів зі шкіл та університетів України.

Вівторок – П'ятниця о 14:00 та 19:00. Можливе замовлення приватної екскурсії. Будь ласка, надсилайте заявки на тури заздалегідь: info@pinchukartcentre.org, або +38 (044) 590 08 58.

Екскурсії Колекційною Платформою PinchukArtCentre

Двічі на тиждень PinchukArtCentre запрошує відвідувачів на спеціальні екскурсії Колекційною Платформою.

Субота і неділя о 14:00 та 19:00.

Тематичні Екскурсії PinchukArtCentre

У вихідні дні, PinchukArtCentre запрошує відвідувачів до розмови навколо 3-5 творів, спрямованої на краще розуміння стилю та творчих методів митців через детальний розгляд та обговорення.

Субота і неділя о 17:00. Детальна інформація і розклад: pinchukartcentre.org/ua/events_and_calendar.

Учасники Дискусії в рамках проєкту «PAC-UA» з українським митцем Миколою Маценком, 2011 (вгорі)

Сімейні Неділі PinchukArtCentre

Щодвотижні, в неділю, PinchukArtCentre запрошує дітей з батьками до участі у програмі «Сімейні неділі», що розпочинаються о 14:00 у відео-лаунжі на шостому поверсі. Заняття для дітей складається з короткої інтерактивної екскурсії виставками та тематичного майстер-класу безпосередньо в експозиційному просторі. Спеціально розроблені навчальні матеріали допомагають дітям зрозуміти, як споглядати мистецтво, які питання ставлять перед нами митці, і що чекає на нас в музеї.

Розклад відповідно до вікової групи і реєстрація: +38(044) 590 08 58 або info@pinchukartcentre.org.

Оглядаємо – Розмовляємо в PinchukArtCentre

Щодвотижні, в неділю, о 14:00 PinchukArtCentre запрошує юних відвідувачів віком від 10 до 12 років взяти участь в екскурсіях-дискусіях між дітьми та мистецтвознавцем, спрямованих на глибше обговорення та розуміння творів мистецтва. Реєстрація: +38 (044) 590 08 58 або info@pinchukartcentre.org.

Суботні Дискусії в PinchukArtCentre

Щосуботи о 15:00 PinchukArtCentre проводить зустріч із запрошеним гостем. Кожна дискусія присвячена окремому твору, представленому на виставці.

Обговорення Робіт з Колекції PinchukArtCentre

Щомісяця PinchukArtCentre запрошує відвідувачів до діалогу з Екхардом Шнайдером або Бйорном Гельдхофом для ознайомлення з одним з творів Колекційної Платформи. Такі зустрічі допоможуть учасникам сформувати новий погляд на сучасне

PinchukArtCentre представляє **ЛЕКЦІЮ ДЖЕФФА ВОЛЛА** в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, 2012

In Transition

Польсько-український експрес

PinchukArtCentre представляє захоплюючу динамічну програму нового польського мистецтва! 5 персональних виставок пропонують новий погляд на молоду польську арт-сцену.

Поєднання виставок із серією лекцій та зустрічей з художниками сприятиме взаємодії між мистецьким середовищем Польщі та українськими відвідувачами.

Цією програмою PinchukArtCentre пропагує і підтримує молоде покоління українських митців за кордоном, залучаючи до співпраці Центр Сучасного Мистецтва «Замок Уяздовський».

П'ять молодих українських митців та п'ять українських лекторів відвідають Варшаву. In Transition розпочнеться у Варшаві в другій половині червня і триватиме до початку серпня. Продовження програми в Києві – друга половина серпня до кінця вересня.

мистецтво та поглибити власне розуміння художніх процесів. Обговорення робіт з Колекції PinchukArtCentre відбудеться **31 травня, 28 червня, 19 липня, 30 серпня та 13 вересня 2012.**

Лекції Колекцією PinchukArtCentre

PinchukArtCentre відкриває програму теоретичних заходів серією відкритих лекцій. Щомісяця Екхард Шнайдер або Бйорн Гельдхоф розглядатимуть митців і твори Колекційної Платформи в ширшому мистецькому контексті. Програма висвітлює особливості творчого методу митців та залучає відвідувачів до інтелектуального, емоційного та фізичного досвіду сучасного мистецтва. Лекції відбудуться **24 травня, 13 червня, 12 липня, 27 вересня та 4 жовтня 2012** у відео-лаунжі на 6-му поверсі.

Літературні Ночі PinchukArtCentre

PinchukArtCentre проводить читання вибраних або спеціально написаних творів, що мають відношення до робіт і художників, представлених у PinchukArtCentre. Куратор – Олександр Михед. Літературні ночі відбудуться **8 червня та 28 вересня 2012.**

PinchukArtCentre зустрічається з регіонами

PinchukArtCentre запрошує до співпраці регіональних партнерів і митців. На зустрічі художники матимуть нагоду представити свої роботи, а куратори PinchukArtCentre – ознайомитись з місцевим мистецьким контекстом. Зустріч з представниками Херсонської області відбудеться **26 вересня 2012.**

Бесіди РАС-UA

PinchukArtCentre запрошує долучитися до діалогу з Павлом Маковим (23 травня) та Жанною Кадировою (20 червня), які представлять свої проекти в РАС-UA.

Круглі Столи PinchukArtCentre: Пожива для Розуму

Спільна ініціатива PinchukArtCentre та Фондації ЦСМ створює простір для взаємообміну думками стосовно питань українського і міжнародного художнього контексту. Дискусії, що відбуваються за участі представників різних галузей, розкривають актуальні проблеми суспільства, які безпосередньо відображаються у виставкових проектах PinchukArtCentre.

Розуміння Музею – PinchukArtCentre Підліткам

PinchukArtCentre пропонує спеціальний курс для учнів старшої школи віком від 14 до 16 років, спрямований на розвиток критичного та креативного мислення майбутнього покоління. Курс складається із серії зустрічей, розмов та практичних занять, під час яких учасники сконцентруються на дослідженні представленої виставки, власному сприйнятті робіт та рефлексії. Програма практичних занять сприятиме глибшому розумінню концепцій і ідей мистецьких творів, розглянутих під час відвідувань.

Розуміння Музею – Відкритий Вечір PinchukArtCentre в Рамках Співпраці з Вчителями

PinchukArtCentre запрошує вчителів на ознайомчий перегляд виставки 17 травня 2012 напередодні офіційного відкриття. Зустріч передбачає спеціально розроблений огляд нових виставок, обмін думками та колективний майстер-клас, що ознайомить з різними практиками представлення мистецтва дітям через обговорення та творчі завдання. Мета програми – переосмислити наше уявлення про те, що ми бачимо і як навчаємося, та зробити відвідування музею змістовнішим.

Вікторки для Вчителів в PinchukArtCentre

В рамках співпраці з вчителями PinchukArtCentre пропонує низку

заходів практичного і теоретичного спрямування, протягом яких розглядатимуться фізичні, інтелектуальні та емоційні аспекти мистецьких творів, представлених на виставках. Заходи стануть містком між вчителями і освітньою командою арт-центру, між шкільним класом і галереєю та запропонують різні шляхи залучення дітей до мистецтва. Детальна інформація та розклад зустрічей: http://pinchukartcentre.org/ua/events_and_calendar.

Відкрита Лекційна Програма PinchukArtCentre

PinchukArtCentre пропонує нову академічну програму, яка реалізується спільно з Британською Радою та Київським національним університетом імені Тараса Шевченка. Літня відкрита навчальна програма PinchukArtCentre ґрунтується на виставці Аніша Капура, протягом якої відбудуться п'ять публічних лекцій провідних спеціалістів. Детальна інформація та розклад: www.pinchukartcentre.org.

Професійні Бесіди з PinchukArtCentre

Команда PinchukArtCentre розробила програму для студентів Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури з метою ознайомлення з роботою інституції зсередини. Протягом зустрічей студенти дізнаються про роль та функції кураторського, адміністративного, освітнього та PR відділів арт-центру, що надасть можливості розширити їхнє розуміння роботи інституції, меж її відповідальності та обов'язків, а також розглянути аспекти, необхідні для їхнього професійного росту.

«PINCHUKARTCENTRE ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ З РЕГІОНАМИ»: Донецьк

Розклад Подій Освітньої Програми PinchukArtCentre

17.05.	16:00	Відкритий вечір PinchukArtCentre в рамках співпраці з учителями
19.05.	15:00	Лекція Аніша Капура
20.05.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
22.05.	14:00	Вівторок для вчителів
23.05.	19:00	Бесіда РАС-UA з Павлом Маковим
24.05.	19:00	Лекція Колекцією: Бйорн Гельдхоф про Олафура Еліассона
26.05.	15:00	Суботня дискусія про Аніша Капура
27.05.	14:00	Сімейна неділя
31.05.	19:00	Бйорн Гельдхоф про роботу Такаші Муракамі <i>Самотній ковбой</i>
02.06.	15:00	Суботня дискусія присвячена сучасній скульптурі
03.06.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
08.06.	19:00	Літературна ніч
09.06.	15:00	Суботня дискусія присвячена РАС-UA
10.06.	14:00	Сімейна неділя
12.06.	14:00	Вівторок для вчителів
13.06.	19:00	Лекція Колекцією: Екхард Шнайдер про Джеффа Кунса
14.06.	19:00	Круглий стіл: пожива для розуму
16.06.	19:00	Суботня дискусія присвячена роботі <i>Коли я вагітна</i>
17.06.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
20.06.	19:00	Бесіда РАС-UA з Жанною Кадировою
23.06.	15:00	Суботня дискусія присвячена РАС-UA
24.06.	14:00	Сімейна неділя
28.06.	19:00	Обговорення робіт з Колекції: Бйорн Гельдхоф про роботу Артема Волокітіна <i>Монумент</i>
30.06.	15:00	Суботня дискусія присвячена українській скульптурі
01.07.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
07.07.	15:00	Суботня дискусія присвячена роботі <i>Між лайном та архітектурою</i>
08.07.	14:00	Сімейна неділя
10.07.	14:00	Вівторок для вчителів
12.07.	19:00	Лекція Колекцією: Бйорн Гельдхоф про Синтію Марселле
14.07.	15:00	Суботня дискусія присвячена РАС-UA
15.07.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
19.07.	19:00	Обговорення робіт з Колекції: Бйорн Гельдхоф про роботу Деміана Хьорста <i>Історія Болю</i>

21.07.	15:00	Суботня дискусія присвячена роботі <i>S-подібна крива</i>
22.07.	14:00	Сімейна неділя
28.07.	15:00	Суботня дискусія присвячена РАС-UA
29.07.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
04.08.	15:00	Суботня дискусія: медіуми,техніки і концепції в сучасній скульптурі
05.08.	14:00	Сімейна неділя
11.08.	15:00	Суботня дискусія присвячена українській сучасній фотографії
12.08.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
18.08.	15:00	Суботня дискусія присвячена новому польському мистецтву
19.08.	14:00	Сімейна неділя
21.08.	14:00	Вівторок для вчителів
25.08.	15:00	Суботня дискусія присвячена роботі <i>Постріл в кут</i>
26.08.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
30.08.	19:00	Обговорення робіт з Колекції: Бйорн Гельдхоф про роботу Андреаса Гурскі <i>99 центів</i>
01.09.	15:00	Суботня дискусія про роботу <i>Не-об'єкт</i>
02.09.	14:00	Сімейна неділя
08.09.	15:00	Суботня дискусія присвячена польському мистецтву
09.09.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
13.09.	19:00	Обговорення робіт з Колекції: Бйорн Гельдхоф про роботу Синтії Марселле <i>Хрестовий похід</i>
15.09.	15:00	Суботня дискусія присвячена сучасним мистецьким практикам в публічному просторі
16.09.	14:00	Сімейна неділя
18.09.	14:00	Вівторок для вчителів
22.09.	15:00	Суботня дискусія про мистецтво і архітектуру
23.09.	14:00	Оглядаємо-Розмовляємо
26.09.	12:00	PinchukArtCentre зустрічається з регіонами: Херсон
27.09.	19:00	Лекція Колекцією: Бйорн Гельдхоф про Бориса Михайлова
28.09.	16:00	Професійні бесіди в PinchukArtcentre
28.09.	19:00	Літературна ніч
29.09.	15:00	Суботня дискусія присвячена польському мистецтву
30.09.	14:00	Сімейна неділя

Фонд Віктора Пінчука

Фонд Віктора Пінчука – це міжнародний, приватний і неполітичний благодійний фонд, заснований в Україні. Він був створений у 2006 році бізнесменом і громадським діячем Віктором Пінчуком. Його мета – надати новим поколінням можливість стати творцями майбутнього. Для реалізації цього розробляються проекти та формується партнерство як в Україні, так і поза її межами.

Фонд інвестує в трьох основних напрямках:

- інвестиції в людину, для примноження людського капіталу;
- інвестиції в суспільство, з метою підвищення рівня соціальної взаємодії;
- інвестиції у світ, заради поглиблення всесвітньої інтеграції.

Проекти Фонду Віктора Пінчука включають, серед іншого, мережу центрів для новонароджених «Колиска надії», найбільшу приватну стипендіальну програму в Україні «Завтра. UA», стипендіальну програму «Всесвітні студії» для закордонної освіти українських студентів, а також центр сучасного мистецтва PinchukArtCentre із Future Generation Art Prize та Премією PinchukArtCentre, які проводяться кожні два роки. До численних проектів також належать і *Круглий стіл з питань благодійності у Давосі* та Український ланч у Давосі, які проводяться

щороку з нагоди щорічної зустрічі Світового економічного форуму, і міжнародну мережу YES (*Ялтинська європейська стратегія*) з підтримки євроінтеграційних прагнень України. Фонд є членом Європейського центру фондів та Українського форуму грантодавців. Він співпрацює з Глобальною Ініціативою Клінтона, Інституцією Брукінгз, Інститутом міжнародної економіки Петерсена, «Центром Миру Переса», «Фондом Віри» Тоні Блера та іншими неурядовими організаціями. www.pinchukfund.org

Віктор Пінчук разом із переможцями «ВСЕСВІТНІ СТУДІЇ»-2011

PinchukArtCentre

PinchukArtCentre, заснований Віктором Пінчуком у вересні 2006 року в Києві – це найбільший і найдинамічніший приватний центр сучасного мистецтва у Центральній та Східній Європі. Як один із проектів Фонду Віктора Пінчука, він спрямований на підтримку художньої освіти, мистецької творчості та її шанування в Україні. Він надає суттєву підтримку культурному розвитку та вивільненню українського мистецтва та суспільства. Він робить важливий внесок у культурний діалог між Сходом і Заходом, між національною ідентичністю та міжнародними викликами. Ми віримо, що сучасне мистецтво – це універсальна мова для всіх людей. Тому ми віримо в його потенціал у якості розвитку індивідуальності глядачів – в його потенціал долучитися до модернізації суспільства. З часу відкриття й до лютого 2012 р. PinchukArtCentre був місцем проведення понад 24 виставок і численних проектів, що привернули увагу понад 1 500 000 відвідувачів. Надаючи публіці можливість максимального доступу,

PinchukArtCentre працює з 12:00 до 21:00 кожного дня, крім понеділка. Вхід вільний. PinchukArtCentre виставляє роботи, створені провідними міжнародними та українськими митцями, такими як Сергій Братков, Джефф Волл, Ентоні Гормлі, Андреас Гурскі, Олафур Еліассон, Джефф Кунс, Такаші Муракамі, Арсен Савадов, Сем Тейлор-Вуд, Демієн Хьорст, Василь Цаголов, Ілля Чічкан та інші. Надаючи довготривалу підтримку новим поколінням митців і інвестуючи у нові роботи, PinchukArtCentre заснував Премію PinchukArtCentre для молодих українських сучасних художників, віком до 35 років, та Future Generation Art Prize – першу глобальну мистецьку премію для молодих художників з усього світу. У 2007 р. та 2009 р. PinchukArtCentre став офіційним організатором Українського Павільйону на 52-й та 53-й Венеціанських бієнале, з проектами «Поєма про внутрішнє море» та «Степи мрійників», відповідно. У 2011 р. арт-центр представив роботи номінантів на FGAP 2010 у рамках Future Generation Art Prize @ Venice – український проект-учасник офіційної паралельної програми 54-ї Венеціанської бієнале. Дізнайтеся більше на www.pinchukartcentre.org.

Огляд. Джефф Волл

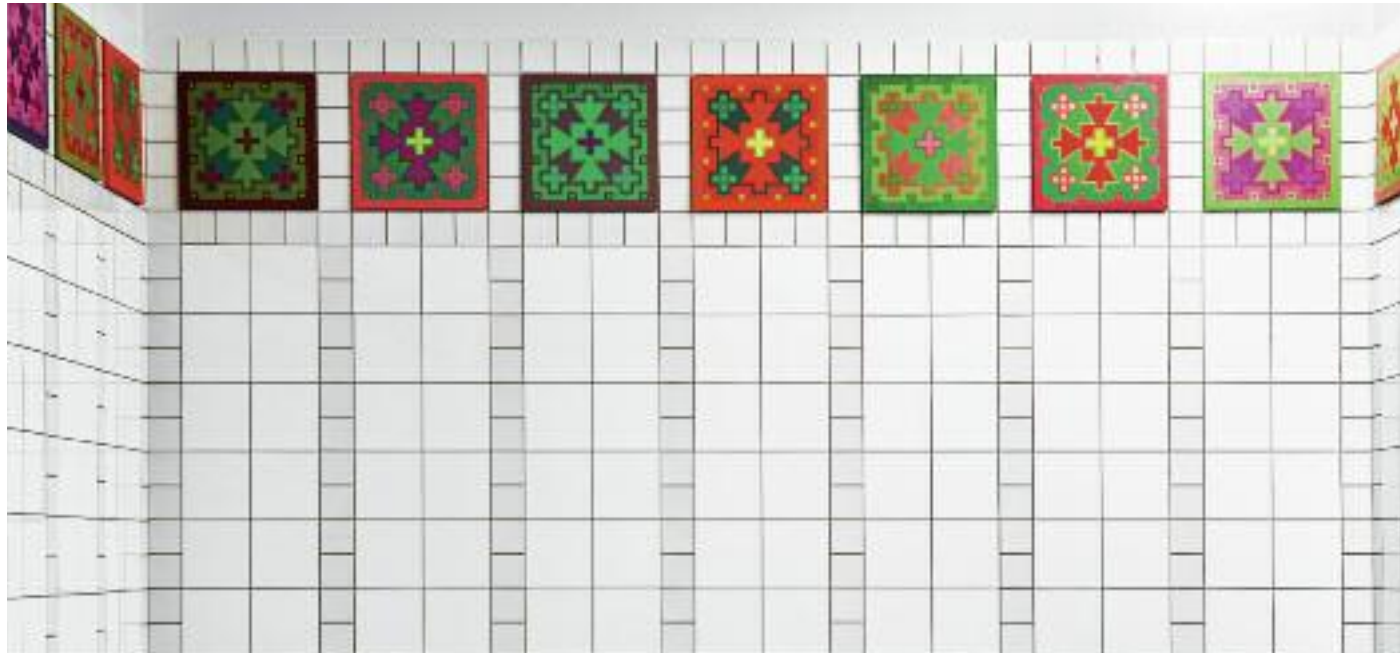
“Виставка дає нагоду не просто ознайомитися з його творчістю, а й дізнатися про його ставлення до фотографії та про місце, яке, на думку автора, вона займає у сучасному мистецтві”. Наталя Панафідіна, *Економические известия*

Огляд. Гарі Х'юм

“Тут представлені понад 60 робіт автора, об’єднаних назвою «Краса», і, либонь, це вперше, коли у назві експозиції немає жодної каверзи. На відміну від своїх колег по Young British Artists, Гарі Х'юм не епатє публіку, навпаки – дозволяє їй охолонуті, перепочити, поринути у споглядання і меланхолію.” Наталя Панафідіна, *Економические известия*

Огляд. Микола Маценко

“Живописність і, водночас, концептуальність – якості, що поєднують «Неофольк» живого класика українського контемпорарі Миколи Маценка з проектами двох західних художників. У рамках своєї експозиції художник представляє українську традицію, фольклор та історію за допомогою абстракції”. uaculture.com

Аніш Капур
Аніш Капур, Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
Менеджер проекту: Галина Стахурська
Технічний менеджер: Ігор Стефанович
Логістика: Ольга Юркевич
Із вдячністю Студії Аніша Капура

Колекційна Платформа 3 та PAC-UA
Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
Менеджер проекту: Ірина Іванушкіна

PinchukArtCentre
Генеральний директор: Екхард Шнайдер
Арт-менеджер: Бйорн Гельдхоф
Виконавчий директор: Дмитро Логвин
Менеджери проектів: Галина Стахурська, Ірина Іванушкіна, Діана Казакова
Логістика: Ольга Юркевич
Менеджер Освітньої програми: Ольга Тихонова

Асистент команди: Ольга Цимбалюк
Асистент генерального директора: Наталя Мітрохіна
Фінансовий менеджер: Андрій Янковий
Бухгалтерія: Зоя Калінчик, Людмила Стеля, Вікторія Прокопенко
Рецепція: Олесь Гдаль, Анастасія Барахвостова, Дар'я Обревко
Головний інженер: Ігор Стефанович
Головний технік: Костянтин Щербаків
Техніки: Віталій Вережак, Сергій Діптан, Сергій Зайченко

Департамент комунікацій
Директор з комунікацій: Денис Казван
PR-менеджери: Надія Ватulyова, Наталя Аністратова
Голова WEB-комунікацій: Дмитро Коваль

Менеджер Інтернет-ресурсів: Катерина Андрущенко
Продакшн-менеджер: Олесь Моторна
Перекладач: Людмила Гудзь

Газета
Тексти: Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
Дизайн: Ганс Вернер Хольцварт
Координатор: Діана Казакова
Редактор видання: Люцц Ейтель
Переклад: Олександр Михед
Редактор українського перекладу: Лариса Бабій
Коректор: Тетяна Савельєва
Фотографії: Сергій Іллін (с. 13, 23–30), Артем Міроненко (с. 26)
© 2012 газети: PinchukArtCentre, Київ
© робіт, фотографій, текстів: автори.
Всі права застережені.

PinchukArtCentre
вул. Червоноармійська/Басейна 1/3-2, блок А, Бесарабський квартал, Київ, Україна, 01004
тел.: +38 (044) 590-08-58
e-mail: info@pinchukartcentre.org
www.futuregenerationartprize.org
www.pinchukartcentre.org

Години відвідання:
Вівторок — Неділя з 12:00 до 21:00
Понеділок — вихідний
Вхід вільний

Прес-офіс
тел.: +38 (044) 494-11-48
e-mail: press@pinchukartcentre.org

ZUMTOBEL

Future Generation Art Prize

Глобальна мистецька премія
Future Generation Art Prize 2012

Головна премія – \$100 000

Відкрита для всіх митців віком до 35 років

Виставка номінантів – з 27 жовтня 2012 по січень 2013

Церемонія нагородження – 7 грудня 2012

www.futuregenerationartprize.org